

Republica Moldova
Curtea Supremă de Justiție

ÎNCHEIERE

16 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Valeriu Doagă

Judecători:

Ion Corolevschi, Iuliana Oprea

soluționînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Stoicev Dumitru, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Stoicev Dumitru privind constatarea calității de funcționar public ca fapt cu valoare juridică,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013,

C O N S T A T Ă :

La 30 octombrie 2012, Stoicev Dumitru s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată, privind constatarea calității de funcționar public ca fapt cu valoare juridică.

În motivarea acțiunii petiționarul a indicat, că din 06 noiembrie 2000 este angajat în cadrul Direcției locuințe a Primăriei mun. Chișinău, în calitate de șef al secției asistență locativă și imobiliară, prin transfer de la Pretura sect. Rîșcani, mun. Chișinău, prin acordul conducătorilor conform alin. (5) art. 33 din Codul muncii. Petiționarul menționează, că în perioada 06.11.2000 - 28.10.2005, fiind angajat al Direcției locuințe a Primăriei mun. Chișinău, Direcției generale construcții, locuințe și amenajare a Consiliului municipal Chișinău și Direcției generale locative-comunale și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, a exercitat în fapt și de jure atribuțiile și obligațiile care cad sub incidența Legii serviciului public și statutul funcționarului public, prin urmare deținînd calitatea de funcționar public

Petiționarului la data de 28 octombrie 2005 i s-a conferit gradul de funcționar public, consilier de stat clasa 3, rangul 2, omițîndu-i-se includerea în vechimea stagiului de funcționar public a perioadei de la 06.11.2000 pînă la 28.10.2005.

Solicita petiționarul constatarea calității de funcționar public pentru perioada de la 06.11.2000 pînă la 28.10.2005 ca fapt cu valoare juridică, pentru completarea termenului de vechime în muncă, în calitate de funcționar public.

Prin hotărîrea Judecătoriai Rîșcani, mun. Chișinău din 14 decembrie 2012, acțiunea a fost admisă integral.

În motivarea soluției instanța de fond a indicat prevederile art. 72 din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, prin care persoanele

care nu dețin statutul de funcționar public în condițiile Legii serviciului public nr.443-XIII din 4 mai 1995, dar ale căror activități au fost stabilite și avizate ca funcții publice în condițiile art. 67 al prezentei legi, vor fi numite în funcțiile publice respective în cazul îndeplinirii condițiilor art. 27 al prezentei legi. La fel, instanța de fond a constata că petiționarul a exercitat de fapt și de jure atribuții și obligații ce cad sub incidența legii serviciului public și statutul funcționarului public.

La 11 martie 2012, Primăria mun. Chișinău a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingerea acțiunii.

În motivare apelantul a indicat, că la judecarea pricinii, instanța aplicat eronat prevederile art. 282 CPC, deoarece constatarea faptului solicitat de Stoicev Dumitru este legată de soluționarea unui litigiu de drept, iar petiționarul, inițial, urma să soluționeze problema dată pe cale administrativă, să solicite de la CNAS constatarea stagiului în serviciul public. Astfel, instanța de fond trebuia să atragă în proces Casa Națională de Asigurări Sociale. Apelantul mai menționează, că au fost încălcate normele de drept procedural, cauza fiind examinată în absența persoanei interesate a Primăriei mun. Chișinău, care nu a fost citată în ședința de judecată în modul prevăzut de lege.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, a fost admis apelul declarat de Primăria mun. Chișinău, casată integral hotărârea Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 14.12.2012 cu emiterea unei noi hotărâri prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea înaintată de Stoicev Dumitru privind constatarea faptului cu valoare juridică.

Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a invocat prevederile art. 282 alin.(1) CPC, prin care statutul de funcționar public se atribuie prin lege și nu urmează a fi constatat de instanța de judecată în procedura specială.

Considerând ilegală decizia instanței de apel, la 30 iulie 2013, Stoicev Dumitru declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013 cu menținerea hotărârii Judecătoriai Rîșcani mun. Chișinău din 14 decembrie 2012.

În argumentarea recursului recurentul a menționat, că motivele și concluziile invocate în decizia Curții de Apel Chișinău din 04 iunie 2013 sînt nefondate și lipsite de suport juridic, dat fiind faptul, că dispozițiile art. 36-38 din Legea privind sistemul public de asigurări sociale nr. 489 din 08 iulie 1999 prevăd expres, că CNAS certifică doar stagiul general de cotizare.

Consideră recurentul, că în cazul dat nu există nici un litigiu de contencios administrativ între petiționar și careva autoritate publică, pasibil de soluționare de către instanța de contencios administrativ.

Susține, că instanța de apel a ignorat practica judiciara acumulată în ultimii ani la acest subiect, ceea ce a condus în consecință la emiterea unei decizii judecătorești eronate, ce nu corespund normelor materiale și procedurale, fiindu-i lezate drepturile fundamentale de funcționar public, garantate de legislația în vigoare.

Examinînd temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții

Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificînd motivele de casare invocate în cererea de recurs, Colegiul atestă că recurentul indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care au fost constatate circumstanțele cauzei. În viziunea recurentului, instanța de apel a pus la baza decizie sale normele materiale ce nu țin de litigiul în cauză, iar motivele și concluziile invocate sunt nefondate și lipsite de suport probator.

Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

În speță, Colegiul menționează că, recursul în cauză conține obiecțiile de fapt și de drept, care deja au fost obiect de studiere și verificare de către instanțele ierarhic inferioare, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei, în modul în care este garantat de articolului 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admitere a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, așa cum formal invocă recurentul și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept, verificîndu-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

Astfel, Colegiul constată că argumentele invocate de recurent nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acestea nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Potrivit prevederilor art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin.(4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC RM cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței Curții Europene, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, pe cînd în recursul declarat de Stoicev Dumitru, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Stoicev Dumitru ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 432, 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC al RM, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

DISPUNE:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Stoicev Dumitru, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 aprilie 2013, în pricina civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Stoicev Dumitru privind constatarea calității de funcționar public ca fapt cu valoare juridică.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Ion Corolevschi

Iuliana Oprea